

אלא בגרוגרות וצמוקין בלבד. איבעית אימא הני נמי כגרוגרות וצמוקין דמי ואיבעית אימא דבריו דר"ש קאמר וליה לא ס"ל ואיבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי אין מוקצה אלא לדידכו אודו לי מיהת היכא דיוצאות ורועות בפסח ונכנסות ברביעה ראשונה דבייתות הן ואמרו ליה רבנן לא מרבריות הן:

אלא בגרוגרות וצמוקין. שהן מתחלה ראויין לטבילה והוא דהא אומן נדיים להעלותן ליבשן ושויב אינן ראויין עד שיבשו אבל אלו לא דמה אומן נדיים ואיכא דאמיל מנייהו הכי. קא סלקא דעתיה מדרפיש ליה מילתיה דר"ש אלמא כר"ש ס"ל: איבעית אימא הני מדכריות שאין נכנסות ליבשן כלל כגרוגרות וצמוקין דמיין שמקלה אומן מאלו נדיים: ואיבעית אימא. אין מוקצה לר"ש קאמר ליה אבל לדידי יש מוקצה: ואכ"א. ממתי לדכריות דרבנן דאית להו מוקצה קאמר להו:

הדרן עלך משילין פירות וסליקא מסכת ביצה

הן. ותפסתא: מי שיזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא אם כן דיכה להן על ידי אחר מנייתמן ימים טובים. מה הן מוציאין מבית המשחה חתיכה (א) ודקלופתא וביצה מתובלת, ו' שמעון בן נמליאל אומר מוקם שהגנו לחלק אגודים וקליות בטורלס יוליכו. בניו ומי ביניה קטנים הולכין עמו לבית האבל ולבית המשחה למקום שנתנו, ולא יתן מפותיו לבנו ולבתו של בעל הבית מפני האיבה. אין חסין ואין מתגוררין (ב) ביום טוב אבל מרחיקין את הכלים בנדר (ג) ושפין כלי כסף בקרקטין. אין חסין את הכלים בנדר ביום טוב, אבל מרחיקין אותן במלא ובמורסין בשבת ואין צ"ל ביו"ט. אלו הן מרבריות היוצאות בססח ותכנסות ברביעה, בייחוד כל שלשין בתוך החתום, ובי אופר אילו ואליו שיצאו חתן לתחום אע"פ שאין נכנסין לתוך החתום אלא משתכח מותר לשוחטן ביום טוב, ואילו הן מרבריות הרועות באפי לעולם. מיהא שמעון דכל מיד רחוי לאיש דעתיה עלייה, ואפילו הא דאמר רב נחמן עז לחלבה ורחל לגיתתא ותרגולת לביצתא (ד) קיימא לן כרבי. וחו"י דרדיא ותמרי דעסקא באנו למתלות רבי יהודה ורבי שמעון הא בהרוא קיימא לן הלכתא כרבי שמעון, ואף על פי דכיום טוב קיימא לן כרבי יהודה, הני מילי כגון נולד ומקצה מחמת איסור וכיצא באלו, אבל הני כולן שרי ביום טוב.

(א) ותפסתא פסיד הני חסות ונלקחתא ומה מתובלת. (ב) מתפסתא כלן בני ואין מרחיקין את הכלים בענין כיו"ט אל מרחיקין אותן במלא ובמורסין ואין יעיני בשבת דף נ' ע"א וכדי לוי' ביום שכיב דיוק היטב. (ג) מתפסתא פסיד איתא ואין פסיד כלן כסף בקרקטין ומיהו כתיב אספר דגרים מתפסתא דשפין כלי כסף ותי' ותי' כיוסלמי כתיב פ"ד הלכה נ' ג' ויגוסלמי ס' הני בקרקטין כמס' יבנו ויהי מחופף הפסין נעמן נחמיקין ויערך קרעט ע"ש. (ד) נולד רחיל ותרגולת למעלה ומיהו דרדיא ותמרי דעסקא כלן למתלות רבי יהודה ורבי שמעון הא בהרוא קיימא לן הלכתא כרבי שמעון, ואף על פי דכיום טוב קיימא לן כרבי יהודה, הני מילי כגון נולד ומקצה מחמת איסור וכיצא באלו, אבל הני כולן שרי ביום טוב.

הדרן עלך משילין פירות וסליקא לה מסכת ביצה

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת ביצה והדרך עלן. דעתן עלך מסכת ביצה ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת ביצה ולא תתנשי מינן לא בעלמא דדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רביש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

העבר נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניפות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיקך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: ברוך אתה יי למדני חקיקך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים ש"כ והם עמלים ואינן מקבלים ש"כ. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שאנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת ביצה בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסימם ללמוד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. פי בי ירבו ימיר ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבגא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכרזא מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצימח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומוזני רוחיה ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומוי הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(\* פ"י הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג,  
 (\*\* כסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש כ"ב כחוב רמוים על הזכרת שמות הללו.